

εὐγενεστέρου αἰσθημάτων καὶ δυναμένου νὰ ἀντιροπῆσθῃ τὴν πρὸς τὴν κακίαν φορὰν σου, παρυσίασον σεκυτῶ καὶ ἄφρονον τὴν διάνοιάν σου ὑπ' αὐτοῦ νὰ καταληφθῇ. Ἐὰν ἐπιθυμῆς νὰ ἀπαλλάτῃσαι τῶν κακιῶν, ἐὰν αἰσθάνῃσαι τὴν ἐκ τούτου εὐτυχίαν, σύλλεγε ἐν τῇ ῥοῇ τοῦ βίου σου τὰς εὐγενεῖς ἐντυπώσεις ὅσαι σοὶ προβάλλονται, διατῆρει ἐκείνας, αἵτινες εἶδες ὅτι βαθύτερον συνεκίνησαν τὴν ψυχὴν σου, καὶ ὁπόταν σοὶ ἔλθῃ δεινὴ τις στιγμή, ἀντίταξον πρὸς τὸ δλέθριον αἰσθημα τὴν ἐκ τούτων ἀμύζουσαν καὶ ἔσο βέβαιος, ὅτι θέλεις ἐξέλθαι νικητῆς ἐκ τῆς πάλης.

\* \* \*  
Ὅποταν ἄλλοι διὰ λόγων ἢ πράξεων βαρεῖάς σοι ἐπιφέρωσι πληγὰς, κειρὸς εἶναι νὰ σκεφθῆς ὁπόσῃ λύπῃς παρὰ τὴν καθίστασαι, ὁμοίως καὶ σὺ πρὸς τοὺς ἄλλους πολλάκις φερόμενος. Λυποῦ τοὺς ἄλλους, ὡς σὲ, καὶ ἕκαστον βέλος κατ' αὐτῶν ῥιπτόμενον θεωρεῖ ὅτι φέρεται κατὰ τοῦ στήθους σου. Αἰσθάνομενος οὕτω τὰς πικρίας τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δυστυχιῶν, μηδέποτε ἄνευ σκοποῦ ὠφελείας λύπει τοὺς ἄλλους. Οὕτως, ἐὰν δὲν ἐλπίζῃς νὰ τύχῃς παρ' ἄλλων τοῦ ἴσου, τοῦλάχιστον θέλεις ἔχει γλυκεῖαν πρηγορίαν, ὅτι τῶν δεινῶν σου δὲν εἶσαι σὺ ἡ αἰτία καὶ θέλει ἀνταρτεῖλαι ἡμέρα, καθ' ἣν ἀπολύσεις ἀνταμοιβὴν τῆς ὑπομονῆς σου.

\* \* \*  
Διὰ τί ἀδύνατον μὴ κατορθῶν ὅ,τι ἡ διαγωγή σου καθιστᾷ ἀδύνατον; Πυῦσον νὰ ἐλπίζῃς ὅτι δύνασαι νὰ ῆς ἔρμαιο ταπεινῶν αἰσθημάτων καὶ συγχρόνως νὰ εὐρίσκῃς πρόθυμον τὸ μειδιάμα ἐπὶ τῶν χειλέων ἐκείνων, ἅτινα ἠδύναντο νὰ σὲ καταστήσωσιν εὐτυχῇ. Παραδίδων σεκυτὸν εἰς τὰς ἀγενεῖς διαθέσεις σου, οὐδὲν ἄλλο κατορθοῖς εἰμὴ ἐριννὺς αἰωνία συντροφῆς σου νὰ γείνη, ἥτις νὰ σὲ καταταρανῇ, αἰωνίως ζῶσαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου τὴν ἀπεχθῆ εἰκόνα τοῦ παρελθόντος σου παρουσιάζουσα. Πρόσεχε καὶ φοβοῦ πολὺ, διότι εἰς ἀχνὸς μέχρι τοῦδε ἐπλανήθης πέλαγος· λίχν μακρὰν εἶναι ἡ ξηρὰ, τὸ κύμα ὀργίλον μυκᾶται καὶ εἶναι φόβος μὴ καὶ εὐθυπορῶν ἐν τῷ μέλλοντι, μηδέποτε πλέον δυνήθῃς νὰ φθάσῃς εἰς λιμένα.

\* \* \*  
Ἐὰν θέλῃς νὰ ζήσῃς εὐτυχῆς, προσπάθησον νὰ θέσῃς κύριον σκοπὸν τοῦ βίου σου ἀρχὴν ἀνωτέραν τῆς ὑλικότητος, ἣν δὲν φοβείσαι νὰ ἀνκτρέψωσι τὰ ἀνθρώπινα συμφέροντα καὶ τὰ ἀνθρώπινα πάθη. Ἀτένισον πρὸς τὸν γενικὸν τῶν πάντων σκοπὸν, καὶ διὰ τῶν ἀσθενῶν σου δυνάμεων ἐργαζόμενος, προσπάθει νὰ τείνῃς πρὸς αὐτόν. Οὔτε τὰς μομφὰς, οὔτε τὰς ἀδικίας τότε τῶν ἄλλων θέλεις φοβηθῆ, διότι αὐταὶ οὐδόλωσ κωλύουσι τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν ὁδόν. Μηδέποτε

δειλιάσῃς· διότι δύναιμι ἀνθρωπίνης ἀνωτέρας μακρόθεν σὲ χειραγωγεῖ καὶ σὲ διαφυλάττει. Καὶ σὲ καὶ πάντα τὰ σεκυτοῦ ἀφιέρωσον εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ μὴ διαστάσῃς λαμπρὰς δι' αὐτὴν νὰ καῆς, ὅταν ὁ λόγος σὲ διατάξῃ.

ΕἶΝΟΣ.

## ΑΛΗΘΕΙΑΙ

\* \* \*  
Ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐθνῶν ὑπάρχουσιν ἐνίοτοι κρίσιμοι χρόνοι στιγμαὶ καθ' ἃς καὶ μιὰς μόνης ὥρας ἢ παρὰ μέρους ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀπώλειαν δλοκλήρου ἑκατονταετηρίδος.

\* \* \*  
Μία φουχτα καλῶν πράξεων ἔχει πλειότεραν ἀξίαν ἐνὸς κοιλοῦ ἐπιστήμης.

## ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ Η ΠΟΙΗΣΙΣ

Μαλλίαν κούδρια πιάσθησαν οἱ δύο κριτικοὶ μάς.  
Ὁ ἕνας λέγει: "Ποιητὴν διὰ νὰ ῥγάλη ἡ γῆ μας νὰ γείνη πόσι ποιητικὴ καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα πρέπει" καὶ εἰς τὸν ἴδιόν μας ὄρανον ὅ,τι ζητεῖ δὲν βλέπει.  
Ὁ ἄλλος ποιεῖ δὲν γίνεταί, γεννᾷται, ὁ ἄλλος λέγει, ἀλλ' ὅμως τῆς γεννήσεως τὰ ὅρια ἐκλέγει· τὴν Ποίησιν ἀπ' τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐξορίζει, καὶ εἰς λόγους μόνον καὶ εἰς βουὰ μάς τὴν περιορίζει. Λέγει ὁ ἕνας: "Φράγκικο ἐφόρσε καπέλο, καὶ Ποίησιν μὲ φράγκικο καπέλο δὲν τὴν ὀλέω."  
Ὁ ἄλλος λέγει: "Ἡ Ποίησις δὲν θέλει ξένα χνώτα, τὴν φουστάνελλαν ἃς φορῇ καὶ ἃς τρώγῃ τὴν μομπούτα!"

Ὁ φίλοι, ἀγαπήσετε καὶ συμφιλοθήητε, ἀφοῦ ἔς τὸ κάτω τῆς γραφῆς καὶ οἱ δύο συμφωνεῖτε. Διότι, μὴ πρὸς ἄραρον καὶ καὶ μὴ συμπάθειά σας, δίκαιον ἔχετε καὶ οἱ δύο καὶ ἄδικον καὶ οἱ δύο σας. Καὶ, δὲν τοὺς κέμνον βέβαια τοὺς σπόρους οἱ τεχνίται. Καὶ, ἀν τὸν θέλῃς γόνιμον τὸν σπόρον, ἀπαιτεῖται νὰ εὐρηθῇ δύναμις τὴν γῆν, ὄρασιον τὴν ἀτμοσφαῖρα. Ἡ γῆ καλὰ. Πλὴν δεῖξετε ἔς τὸν κόσμον πέρα πέρα ποῦ εἶναι γῆ τόσον πτωχῇ, ὄρασιον τόσον ὀλίγη, ὥστε χορταρεῖ δὲν βιστᾷ ἡ ἄνοιξις δὲν ἀνοίγει; Εἰς ἕνα μέρος πλάτνους, ὄρασιον ἄλλου φουτρόναι, ἄλλου ἡ τρανταφυλλία καὶ ἄλλου ἡ ἀνεμώνη τὴν γῆν ὁ Πλάστης ποῦ πτωχὰ ποῦ πλούσια στολίζει, ἀλλ' ἡ πτωχὰ ἡ πλούσια παντοῦ τὴν πραινίζει.

Λοιπὸν μὴ ἀπελιπίετε καὶ μὴ μοιρολογεῖτε. Πάντα ἡ ποίησις θὰ ζῇ, καὶ Χρόνον δὲν φοβᾶται· ἐνὸς τ' ἄτρα τ' ὄρανον γονοῦν φωτιὰ γεμάτα, καὶ ἡ φύσις ἔχει ἀνοίξιν καὶ ἡ ἀνθρωπότης νεῖατα.  
"Ὁχι, ὦ φίλοι κριτικοὶ, μὴν εἰσθ' ἀπελιπιμένοι· ὁ σπόρος τῆς ποιήσεως ἔς τὴν γῆν μας πάντα μένει, πλὴν θέλει κόπον καὶ καρδίαν καὶ ὑπομονὴν, καὶ ἀδελφῆν, νὰ γείν' ὁ ὀάμιον πλάτνους, τὸ ὄρασιον κυπαρίσσι! Τὴν φλόγα τῶρα σβύσετε ποῦ τόσον σας ἀνάπτει. Δὲν ὀφείλει τὴν ποίησιν ὁ θρηνός σας; τὴν βιάπτε. Ἄντι νὰ κλαίτε, λέγετε καὶ ὁ ἕνας σας καὶ ὁ ἄλλος τὰ λόγια ποῦ πένθ' ὄρασιον καὶ ἄλλου ὁ Γάλλος: "Τὸ ἄνω τῆς ποιήσεως ὄρασιον καὶ ἂν πᾶς ἀνθρώποις, πλὴν τὸ πατεῖ κανεὶς συχνὰ καὶ δὲν τ' ἀναγνωρίζει."

Ἰανουάριος, 1877.

Δ. Β.

## ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκθεσις τυπογραφικῶν ἔργων ἐν Λονδίῳ.

Μηνὶ Ἰουνίῳ 1877 συμπληροῦται τετρακοσιετηρὶς ἀπὸ τῆς εἰς Λονδίον εἰσαγωγῆς τῆς τυπογραφίας. Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου συ-

νήθλον πρό πολλοῦ εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν αἵθουσαν τοῦ Mansion House πλείστοι λόρδοι, κόμητες, βουλευταὶ, καθηγηταὶ, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι, ξένοι, λόγιοι καὶ διπλωμάται, μετὰ πολλὰς δὲ καὶ ἐνθουσιώδεις ἀγορεύσεις ἀπεφάσισαν νὰ διενεργήσωσιν ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτεύουσῃ ἔκθεσιν, ἐπιδεικνύουσαν τὰς ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν προόδους τῆς τυπογραφίας ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1477 ἕως τῆς σήμερον. Ἰδίως δὲ ὁ περιφανὴς μυθιστοριογράφος Τρολλόπ παρετήρησεν ὅτι ἡ τῆς τυπογραφίας εἰς Ἀγγλίαν εἰσαγωγή, ἐάν τε ὡς ὑποκείμενον ἐξετασθῆ, ἐάν τε ὡς σύμβολον τῆς σπουδαιοτάτης τῶν ἐποχῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως, εἶναι πανήγυρις ἐθνικὴ, ἧς δέον νὰ συμμετάσχωσι καὶ οἱ ἄλλοι πεπολιτισμένοι λαοί. «Εἰς τὴν τυπογραφίαν, εἶπεν, ὀφείλει ἡ Μεγάλῃ Βρετανία νὰ διὰδοσιν τῆς φιλολογίας τῆς, τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐλευθερίας τῆς καὶ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς, δι' ὧν ἀπεδείχθη μεγάλη πνευματικὴ ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος». Ὁ πρῶτος τῆς Γερμανίας κόμης, Μύνστερ εἶπεν, ὅτι, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς χώρας, ἐν ἧ τὸ πρῶτον ἐφευρέθη ἡ τυπογραφία, ὅα κοινωνήσῃ ἄσμενος τῆς ἐθνικῆς πανηγύρεως, ἧτις ἐστὶ μᾶλλον ὅα συσφίξῃ τοὺς πολυειδεῖς δεσμοὺς δύο μεγάλων αἵματι καὶ πνεύματι συγγενῶν λαῶν. Μετὰ πολλῆς ἀγαλλιάσεως ἔμαθε παρὰ τοῦ λόρδου δημάρχου ἡ δμήγυρις ὅτι ἡ ἄνισσα Βικτωρία θὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν ὅσα ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ἀπόκεινται βιβλία τοῦ Κάξτωνος. Ὁ ἐκ Λονδίνου μεγαλέμπορος Κάξτων εἶχε σταλῆ παρὰ τοῦ Ἐδουάρδου Δ' τῷ 1464 εἰς Ὀλλανδίαν πρὸς συνομολόγησιν συνθήκης ἐμπορικῆς, ἐνταῦθα δὲ ἠσυχολήθη ἔπειτα εἰς τὴν γαλλικὴν φιλολογίαν καὶ μετέφρασεν ἀγγλιστὶ διάφορους αὐτῆς συγγραφεῖς. Ἐν Βρυῆγας ἐξέμαθε τὴν τυπογραφίαν, καὶ ἐτύπωσεν ἀγγλικὴν μετὰφρασιν τοῦ βιβλίου τοῦ Κεσσόλη περὶ τοῦ περσικοῦ παιγνιδίου *σάχ*. Ἐν ἀντίτυπον ἧς ἐδημοσίευσεν δευτέρως βιβλίου *Συλλογῆς ἱστορικῶν ἐπωλήθων ἀντὶ 4000 λιτρῶν κατὰ τὸ 1812*, ὅποτε οἱ Ἀγγλοὶ εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ μονομανίας τοῦ ἀγοράζειν τὰ βιβλία αὐτοῦ. Τελευταῖον διελθῆ ἡ δμήγυρις, ἀρ' οὐ ἀπεφάσισε νὰ συλλεχθῆ δι' ἄδρου ἐράνου *κατ' ὀλιγοῦ κεφάλαιον* πρὸς ἐπικουρίαν γενηρακώτων στοιχειοθετῶν ἢ τῶν χρευσουσῶν οἰκογενειῶν των.

Ἰσοδύναμα ἐξ ἀνθρωπίνου δέρματος.

Ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ φυλὴ εἶνε θετικὴ, ἀγαπᾷ δηλαδὴ τὰ πράγματα. Τινὲς ἐρωτῶσιν ἂν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ὅτε τὰ πάντα χρησιμεύουσι, δὲν εἶνε προτιμώτερον νὰ πορίζωνται ὠφέλειαν τινα ἐκ τῶν νεκρῶν ἀντὶ νὰ τοὺς θάπτωσι! Τὰ ὅσα τοῦ ἀνθρώπου ἔχουσι τὴν ἀξίαν των ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἀλλὰ τὸ δῆμα; Δύο ἀξιώτοιμοι

ὑποδηματοποιοὶ τῆς Νέας Ὑόρκης ἐσκεφθήσαν ὅτι ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου δέρματος δύνανται νὰ κατασκευασθῶσιν ἀπαλώταται *μποτίναι* διὰ τοὺς τρυφεροὺς πόδας τῶν κυριῶν! Κατεσκεύασαν δὲ καὶ ἐξέθηκον δύο ζεύγη ἐκ τοιοῦτου δέρματος! Ὠραία ἀνακάλυψις!

Δείγμα τουρκικῆς ὑπεροφίας.

Τὸ ἐπόμενον ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον ἀποσπῶ ἐκ τινος ἐφημερίδος, εἶνε κήρυξις πολέμου τοῦ σουλτάνου Μωάμεθ τοῦ Δ', συγχρόνου Λεοπόλδου τοῦ Α' τῆς Αὐστρίας, Λουδοβίκου ΙΔ' τῆς Γαλλίας, Πέτρου τοῦ Μεγάλου τῆς Ῥωσίας καὶ ἄλλων ἡγεμόνων, πρὸς τὸν Λεοπόλδον Α', αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας. Τὸ πρῶτότυπον τοῦ ὑπεροπτικοῦ τούτου ἔγγραφου εὐρίσκεται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Βιέννης.

«Ἐγὼ Μωάμεθ, θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, μέγας καὶ ἰσχυρότατος αὐτοκράτορ τῆς Βαυλοῦνος καὶ τῆς Ἰουδαίας, τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, βασιλεὺς τῶν βασιλέων τῆς οἰκουμένης, μέγας βασιλεὺς πάσης Ἀραβίας καὶ Μπαρτανίας, ἐκ γενετῆς τροπαιοῦχος, βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, κληρονόμος καὶ κάτοχος τοῦ ἴαρου τοῦ Χριστοῦ, ἀναγγέλλω διὰ τῆς παρούσης μου πρὸς σὲ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, καὶ πρὸς σὲ, ὦ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὑποκειμένους εἰς ὑμᾶς, ὡς καὶ πρὸς τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης, τοὺς καρδιάλιους, τοὺς ἐπιτρόπους, καὶ πάντας τοὺς παρεδρῶντας παρ' αὐτοῖς, ὅτι μετὰ δέκα καὶ τριῶν βασιλέων, μεθ' ἐνός, ἑκατομμυρίου καὶ τριακοσίων χιλιάδων πεζῶν καὶ ἱππέων, προτιθέμεθα νὰ πληρώσωμεν διὰ τοῦ πολέμου τὰς χώρας σας ἀπὸ ἀράτου φρικῆς, καὶ νὰ πλημμυρήσωμεν αὐτὰς διὰ τῆς τουρκικῆς δυνάμεως, ὁποῖαν οὕτω πολεμικῆν, οὔτε σὺ, οὔτε οἱ ἔδικοί σου εἶδον ποτέ· πρὸ πάντων ὅλων ἐπισκευθῆ σέ, καὶ τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ σου τῇ Βιέννῃ, καὶ θέλωμεν διώξῃς σὲ ὡς βασιλέα τῆς Πολωνίας καὶ τοὺς συμμάχους σου· ἔνοπλοι καὶ πολεμοῦντες, τὰ πάντα θέλωμεν παραδύσει εἰς τὸ πῦρ καὶ εἰς τὴν σφαγὴν, λεηλοτοῦντες καὶ καταστρέφοντες ἐντελῶς τὰς χώρας σας καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῶν· θέλωμεν θανατώσει καὶ φονεύσει σὲ καὶ τοὺς ἔδικούς σου, διὰ τρομερωτάτων θανατώσεων. Θέλωμεν νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ σέ, ὅστις ἔχεις τὴν ἔδραν σου εἰς μικρὰν γῆν, τὴν αὐτοκρατορίαν σου· διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος θέλωμεν νὰ νικῶμεν καὶ καταρρίψωμεν σὲ καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν κληῖδραν μετ' ἡν τριαορίαν τῆς, νὰ καταπατήσωμεν καὶ νὰ καταθράστωμεν τὸ σῆλητρον αὐτῆς. Τοῦτο ἠβελήσαμεν νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς ὑμᾶς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, καὶ πρὸς σὲ τὸν βασιλέα τῆς Πολωνίας, καὶ πρὸς πάντας τοὺς συμμάχους καὶ συμπαρεδρῶτους. Μετ' ὅλων καὶ ὅσων ἔνεστι τάχιστα, αἱ πράξεις θελήσωμεν ἀκολουθήσει τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἀποδείξει πρὸς ὑμᾶς πάντα ταῦτα· λάβε λοιπὸν ταῦτα εἰς γνῶσιν καὶ ῥύθμιζε τὴν διαγωγὴν σου.

«Ἐξεδόθη ἐν τῇ Ἰσχυρᾷ πρωτεύουσῃ ἡμῶν Ἰμαλέ (δηλ. Κωνσταντινουπόλει), ἧτις κατετήθη παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν ἐκ τῶν Χριστιανῶν, τῶν ὁποίων αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ἐσφάγησαν καὶ κατεκόπησαν εἰς τμήματα παρ' τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Τὴν πόλιν ταύτην θέλωμεν νὰ κρατήσωμεν διὰ πάσης θυσίας ἡμῶν. Ἐπεγράφη τὸ παρὸν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς γεννήσεως ἡμῶν καὶ τῷ ἑβδόμῳ τῆς κρατικῆς ἡμῶν βασιλείας.

ΜΩΑΜΕΘ.

Ἐὸ ὄργανισμός τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐὸ ἀνθρώπος δὲν ἔχει τὸ αὐτὸ βάρος πάντοτε· κατὰ τὸ θέρος ὁ ὑγιὴς ἀνθρώπος βαρύνει τρεῖς λίτρας ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸν χειμῶνα. Ἐκ πάντων δὲ τῶν ζώων ὁ ἀνθρώπος ἔχει τὸν μέγιστον σχετικῶς ἐγκέφαλον, συνήθως τέσσαρας λίτρας ἐπὶ ἑκατὸν λιτρῶν βάρους τοῦ σώματος, ἐν ᾧ ὁ βουὺς π.χ. ἐπὶ χιλίων λιτρῶν βάρους μόλις ἔχει

μίαν λίτραν ἐγκεφάλου. Ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι ὑπάρχουσιν ἐν ὄλῳ 249 ὄστᾶ, ὧν 60 ἐν τῇ κεφαλῇ, 67 ἐν τῷ κορμῷ, 60 ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς βραχίοσι, καὶ 60 ἐν ταῖς ποσίν.—Ἡ καρδία πάλлетαι 4000κις ἀνά πᾶσαν ὥραν. Ἄπαν τὸ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι αἷμα, 15 περίπου μέχρις 25 λιτρῶν βάρους, διέρχεται ἐν μιᾷ ὥρᾳ δεκαοκτακίς διὰ τῆς καρδίας, καὶ διατρέχει ἐντὸς λεπτοῦ τοῦλάχιστον 125 πόδας. Ὁ σφυγμὸς ὑγιοῦς ἀνθρώπου δὲν ἔχει ὀλιγωτέρους τῶν 80 παλμῶν κατὰ λεπτόν, οὐδὲ πλειοτέρους τῶν 90, συνήθως δὲ 84. Ὁ σφυγμὸς ὅμως τῶν λίαν προγεθεηκότων τὴν ἡλικίαν κατέρχεται εἰς 60 μόνον παλμοῦς κατὰ λεπτόν.

Λεθρακαλεῖον μαγειρικῆς.

Ἰπὸ τὸν τίτλον τοῦτον, ὡς ἀναφέρει ἡ παρισινὴ ἐφημερίς Petit Journal, γράφει ἡ «Ἐφημερίς τῶν Φιλομαθῶν,» αὐξάνει καὶ κραταιοῦται ἐν Λονδίῳ, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλείσσης καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τῆς Ἀγγλίας ἀνδρῶν, ἐκπαιδευτικῶν κατὰστημάτων ἀποφέρον ἐξαιρετούς καρπούς. «Ὁ ἰδιοτρόπος πρακτικὸς οὗτος τίτλος, λέγει ἡ ἐφημερίς αὕτη, καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῶν σπουδῶν, ἐν Γαλλίᾳ ἤθελεν ἀναμφιβόλως γίνεαι τὸ θέμα πλήθους εὐφυολογῶν οἱ Ἀγγλοὶ ὅμως, θετικώτεροι ἡμῶν, δὲν φοβοῦνται νὰ δώσωσιν εἰς τὸ πρᾶγμα τὸ προσῆκον αὐτῷ ὄνομα, καὶ τὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ θέσιν εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν κορασιῶν. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ κόρη θεωρεῖται ἐκπαιδευθεῖσα ὅταν γνωρίζῃ νὰ ἀναγινώσκη, νὰ γράφῃ ὅπως οὖν ὀρθῶς, νὰ κειτᾶ καὶ πρὸ πάντων νὰ ψάλλῃ καὶ νὰ κυμβαλίζῃ, ὁ δὲ πατὴρ εὐφραίνεται ἐπὶ τῷ θαυμασίῳ τούτῳ ἀποτελέσματι τῆς διεθνήσεώς του. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως συμβαίνει τὸ ἐναντίον· σκέπτονται νὰ προετοιμάσωσι τὴν νέαν κόρην διὰ νὰ καταστῇ ἀργότερον καλὴ μήτηρ οἰκοδόμοισινα, γινώσκουσα νὰ ἐπιδιορθοῖ τὰ ἀσπρόρουχα καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων της, νὰ παρασκευάζῃ ἢ νὰ ἐπιστατῇ τοῦλάχιστον εἰς τὴν παρασκευὴν ἐδεσμάτων ὑγιεινῶν καὶ εὐγεύστων μετὰ καθαριότητος καὶ οἰκονομίας· διὰ τοῦτο ὅμως δεόν νὰ γνωρίζῃ τὴν μαγειρικὴν καὶ νὰ μὴ φοβῆται νὰ ῥυπάνῃ τὰς χεῖρας της διὰ νὰ μὴ χάσωσιν ἐλάχιστον μέρος τῆς λευκότητός των. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ διδασκάλισσαι τῆς μαγειρικῆς εἶνε ἐπίσης χρήσιμοι, ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ διδασκάλισσαι, καὶ τὸ ζήτημα τῆς χύτρας εὐλόγως ἤχθη ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τὴν περιωπὴν κοινωνικοῦ ζητήματος· διὰ τοῦτο δὲ ἀπεφασίσθη νὰ διδάσκηται πρακτικῶς τὸ μάθημα τῆς μαγειρικῆς εἰς ἅπαντα τὰ σχολεῖα τῶν κορασιῶν. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον, ἐπιλέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, χωρὶς νὰ μιμηθῶμεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἀπὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν εὐδοκίμοῦντα θεσμὸν τοῦ-

τον, νὰ ἐρανισθῶμεν ἐξ αὐτοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ μέρητινὰ, τὰ οὐσιωδέστερα, κατὰ τὸ δυνατόν.»<sup>1</sup>

Τὰ σῦκα τῶν Ἀθηνῶν.

Τὰ σῦκα κατ' ἐξοχὴν ἐνομίζοντο ἐξαιρετον πλεονέκτημα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὁμόρων τόπων, τόσον δὲ περισπούδαστοι ἦσαν αὐταὶ αἱ ὀπώραι παρ' Ἑλλησιν, ὥστε ὁ Ἡρόδοτος περιγράφων τὰ τῶν Περσῶν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ τῶν Ἑλλήνων ἤθη, λέγει περὶ τῶν πρώτων ὅτι «οὐ σῦκα ἔχουσι τρώγειν οὐδ' ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν.» Ἰδίως δ' ἐξαιρετα ἦσαν τὰ τῶν Ἀθηνῶν σῦκα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἀττικαὶ ἰσχάδες, ὧν ἦσαν διάφορα τὰ εἶδη καὶ διάφοροι αἱ ἐπωνυμίαι· διότι αἱ ἀττικαὶ ἰσχάδες ἐκαλοῦντο καὶ χελιδόνιοι ἰσχάδες καὶ ἀπλῶς χελιδόνες, καὶ ἀμφαρίστω, φιδάλεω, βασίλεω, κορώνεω καὶ πρόκριδες καὶ ὄζαλοι.

Εὐφυῆς ὄνειροκρίτης.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ἰδὼν καθ' ὕπνον Σάτυρον, ἐν ᾧ ἐπολιόρκει τὴν Τύρον, προσεκάλεσε τὸν ὄνειροκρίτην καὶ τοῦ ἐζήτησε τὴν ἐξήγησιν. «Τοῦτο δηλοῖ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, σὰ Τύρος.»

Ἀπόφθεγμα Βενετικῶν.

Κύριε, προφύλαττέ με  
ἀπὸ φίλον μου πιστόν,  
ἐπειδὴ ἐμπορῶ καὶ μόνος  
νὰ προφυλαχθῶ ἀπ' ἐχθρόν!

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

## ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Καθαριότης τῆς κεφαλῆς.

Ὅταν πλύνωμεν τὴν κεφαλὴν δὲν πρέπει νὰ μεταχειριζόμεθα σάπωνα, διότι τὰ ἀλκάλια τὰ ὁποῖα οὗτος περιέχει ἀφανίζουσι τὴν λειότητητα καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς κόμης. Καλλίτερον εἶνε νὰ μεταχειριζόμεθα τοὺς κρόκους δύο νωπῶν ὧν καλὰ κτυπημένους, δι' ὧν νὰ ἐντρίβωμεν τὸ τριχοφόρον δέρμα, μετὰ τοῦτο δὲ ἐκπλύνωμεν τὴν κόμην πρῶτον μὲν με χλιαρὸν ὕδωρ, καὶ μάλιστα τῆς βροχῆς, καὶ ἔπειτα με ψυχρὸν. Ἀρ' οὐ ἐκπλύνωμεν οὕτω πως τὴν κεφαλὴν σπογγίζομεν αὐτὴν με λεπτόν ὑφασμα καὶ τὴν βουρτσίζομεν ἐπιμελῶς. Καὶ τὰ κτένια δὲ καὶ αἱ ψῆκτραι (βουρτσαι) πρέπει πάντοτε νὰ ἦνε καθαρὰ καὶ οὐδέποτε νὰ μένουν ἀκαθαρσία ἐπ' αὐτῶν.

Ὁ χάρτης κατεσκευάσθη ἐκ βαμβακερῶν ῥακῶν κατὰ πρῶτον ἐν ἔτει 1000 μ. Χ.

1. Εἰς διάφορα σχολεῖα τῶν κορασιῶν ἐν Γερμανίᾳ διδάσκηται ἐπίσης πρακτικῶς τὸ μάθημα τῆς μαγειρικῆς, ὑπάρχουσι δὲ καὶ εἰδικὰ σχολεῖα τῆς μαγειρικῆς, εἰς ἃ φοιτοῦσι καὶ κοράσια ἀνήκοντα εἰς τὴν καλητέραν τάξιν τῆς κοινωνίας.

Σ. τ. Δ.